

новыя си градъ маслината, плода на дървото което тя бѣ посадила; клончето, на което висяхъ плодетъ му, представяше пріятныя миръ съ изобиліето, много попредпочтителны отъ смутоветъ на войната, които този конь представляше. Богынята чрезъ тѣзи си просты и полезны дарове остава побѣдителница и великолѣпныйтъ градъ Атины носи името ѝ.

Освѣнь туй виждаше са еще Минерва като събираше около себеси сичкытъ Изящны Искуства, които бѣхъ дѣца нѣжны и крылаты: тѣ са стичахъ около нея, оплашени отъ свирѣпытъ жестокости на Марса който опустошава сичко, както блѣющытъ агнета са сбѣгватъ подъ майка си при вида на гладныя вълкъ, който, зинхлъ и распаленъ, впуска са да ги раскъса. Минерва, съ гордъ и сърдитъ погледъ, уничтожаваше, съ превосходството на рѣкодѣліето си, глупавата дързкостъ на Арахнея, която посмѣи да съперничествува съ нея въ съвършество на тъканьта, и на която сичкытъ членове истыѣлы и погрозыѣлы са преобъртахъ въ паяжина.

До сѣщото мѣсто са показваше пакъ Минерва, която въ войната на Юпитера противъ Гигантытъ, помагаше му съ съвѣтытъ си, и поддържаше сичкытъ други очудены богове. Тя бѣ еще представена съ копіето и съ щита си на брѣговетъ на рѣкытъ Кеанта и Симонса, като водяше за рѣка Одиссея, насърчаше разбѣганытъ воинства на Гърцытъ, обуздаваше найхрабрытъ войводи троенскы, и самага страшнаго Ектора; найподиръ, като ввождаше Одиссея въ гибелната онъзи машина която щѣше въ една само ноцъ да събори царството на Пріама.

На друга страна на този щитъ бѣ представена Церера въ плодороднытъ полета на Етна, които лежхтъ по срѣдата на Сицилія. Тамъ са виждаше богынята като събираше народытъ, пръснхты на сѣкхдѣ за да търсѣхтъ храна чрезъ ловъ или да събиратъ дивы плодове които падахъ отъ дърветата. Тя показваше на тѣзи грубы челоуѣцы искуството да работѣхтъ земята и да изваждатъ отъ плодната ѝ утроба своята храна. Тя имъ подаваше ралото и ги учаше да впрягатъ воловетъ. Земята са виждаше разорана на брѣзны чрезъ остріето на ралото; послѣ са виждахъ златытъ жетвы, които по-